

Luk.10:23-37, 13:e sönd. eft.tref. 090906.

Man kan undra vad han ville med sin fråga den där laglärde mannen. Kanske ville han som det står, sätta Jesus på prov. Liksom snärja honom och se om han svarar rätt. Rätt i lagen och mannens mening.

Men kanske var det istället så, att han faktiskt hade en äkta, en mer personlig avsikt med sin fråga. Kanske var det så att han kände att alla dessa 613 budord som lagen hade, inte riktigt gav honom det han sökte. Kanske kände han att någonting fattades honom. Och hade han råkat höra det som Jesus sa? Det som bara var till för lärjungarna. "Saliga de ögon som ser vad ni ser". Och i sin aning, så ville han nu ha del av någonting annat, nånting mer, nått som lagfromheten inte kunde uppfylla?

Hur det egentligen låg till med den laglärdes avsikt med sin fråga, det får vi nog aldrig reda på. Men han har gått till historien som en av dessa onda män som ville snärja Jesus. Men själv tycker jag att det ibland kan vara så svårt, både att leva och att tro. Så jag vill gärna tro att även den som var from genom att kunna lagen utan och innan. Ändå skulle våga sig på en ärlig fråga, ett uns av blottande av sin egen osäkerhet. Att vilja sig på en ärlig fråga, om det som är osäkert.

Var finns du i det här? Var finns jag? Var finns vi som gudstjänstfirande församling?... Vad ska jag göra för att vinna evigt liv? Vad ska jag göra för att vinna evigt liv?

Jesus hänvisar till mannens egna kunskap, Vad står det? Hur lyder orden? Här vet han. -"Du ska älska Herren din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa

som dig själv.” Mannen visste vad han skulle svara, han kunde det som ett rinnande vatten. Och kanske tar det inte så lång tid för någon av oss att lära in det heller. Men svaret, varken låg eller ligger i kunskapen. Livet ligger inte i att kunna budorden utantill. **Gör** det, säger Jesus, **gör** det så får du leva. Kanske skulle han också kunnat säga -gör det så får du del av livet.

Det finns en kvalité i livet, i tillvaron som är beroende av hur vi lever, hur vi skapar och upprätthåller våra relationer. Och jag tror inte att vare sig frågan eller svaret bara handlade om livet efter detta. Det handlade inte om hur vi ska göra för att få tillgång till ett liv efter döden. Utan evigt liv tror jag här snarare handlar om en kvalité i den här tillvaron. Och det är ju något som börjar redan här och nu. Att älska Gud och att älska sin nästa som sig själv.

Och att älska Gud, det är att älska livet. Att älska Gud det är att älska livet. Inte bokstaven, inte lagen, inte budorden, utan livet. Det kanske inte ens handlar om antalet gudstjänstbesök, utan om vår förmåga att kunna älska livet, tillbaka till Gud. -Gör det så får du leva.

Gud har skapat världen, han har skapat oss människor. Och hon lever som en god och upprätthållande kraft mitt i det hon skapat. Just för att livet ska kunna vara möjligt att leva. Det är givet oss som någonting gott.

Sen vet också vi att livet inte alltid är och blir som vi vill att det ska vara. Vi känner det bristfärliga, vi känner sjukdomarna, vi känner ensamheten, vi känner orättvisorna, förtrycken och nöden. Det finns så mycket vi inte mäktar med att hantera. Men kanske, kanske kan vi ändå mitt i allt detta, ändå älska livet. Det skapade, det givna, oss själva, varandra...

Och det man älskar det vårdar man. Det man älskar det vill man arbeta på, kanske till och med att offra någonting för. För att det ska kunna klara sig, kunna bli bättre. Ja i samma stund som vi faktiskt börjar älska något, så upphör det också att vara likgiltigt för oss.

Men att älska livet, gör vi inte alla det. Går det att inte älska det man är född till? Och speciellt här i Sverige, vi som enligt undersökningar lär ligga i toppen som ett bland världens lyckligaste folk. Nej vi vet att det finns många som liksom känner sig som främlingar i tillvaron. Att det finns många, kanske allt för många som dagligen mår dåligt. Och den slagne mannen på vägen till Jeriko, hur såg hans vardag ut efteråt? Vem vågade han lita på i fortsättningen? Gick han liksom många andra omkring med en ständig rädsla för andra?

Och vi ser också prästen som först kom fram till honom. Vad bar han på? Vad gjorde honom så rädd att han inte vågade eller kunde förmå sig att stanna. Är det brist på kärlek? Är det brist på empati? Men kanske är det som vi hörde. Kanske hade han bara bråttom till ett viktigt möte i Jeriko. Präster och pastorer har ibland det.

Eller så såg han i ögonvrån att det kom en annan man efter honom på vägen, och hoppade att han istället skulle stanna till. Men olyckligtvis så stannade inte den tempeltjänande leviten upp heller.

Nej de som också de kunde det dubbla kärleksbudet om att älska både Gud och människor som ett rinnande vatten. De gör i situationen det oerhörda, de gör sig till synes likgiltiga inför den halvdöda mannen i diket. Jag känner igen mig, och kanske gör du det också. Mitt viktiga möte går före. Och visst, visst ser det ut som om

det kommer nån efter mig där borta. Någon som faktiskt också borde ta sitt medmänskliga ansvar och stanna till... Vad är det som gör oss sådana? Vad är det som gör oss rädda och tillsynes likgiltiga.

Och vad är det som gör att den föraktade samariske mannen gör det som de andra inte gjorde? Vad är det som gör att där man egentligen inte kunde vänta sig det, så uppfylls det goda och barmhärtiga?

Om han kunde budordet om att älska Gud av hela sitt hjärta, själ, kraft och förstånd, det vet vi inte. Men hans nästa var i alla fall inte likgiltig för honom. Och han verkade bära på något som tog vid, där de andra två männens rädsla och likgiltighet istället tog överhanden.

Och från det oväntade hållet, kanske från livets botten, vår egen botten, hördes liksom ropet. Vi vill vara människor, vi vill leva som människor, vara mänskliga. Vi vill hitta tillbaka till det som vi håller på att förlora. Tilliten till varandra. Du, jag, Gud, vi hör ihop.

-”Du ska älska Herren din Gud, med hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.” Gör det säger Jesus. Gör det så får du leva.